RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 83.092 van 25 oktober 1999
in de zaak A. 87.139/VII-19.553.

In zake : XXX,
wonende te XXX,
F.

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 6 oktober 1999 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 juli 1999 tot verwerping van een verzoek tot herziening, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij betekend op 10 augustus 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 8 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A.-P. VAN IMPE die, loco Advocaat W. MOORS verschijnt

voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 10 augustus 1999 wordt aan verzoeker de beslissing van 7 juli 1999 van de Minister van Binnenlandse Zaken tot verwerping van een verzoek tot herziening, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, betekend.

1.2. Dit is de bestreden beslissing.

1.3. De motivering van deze beslissing luidt als volgt :

> "(...)
> Gelet op de artikelen 66 en 67 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984, 14 juli 1987, 18 juli 1991, 6 mei 1993, 1 juni 1993, 6 augustus 1993, 24 mei 1994, 8 maart 1995, 13 april 1995 en 10 juli 1996;
> Gelet op de koninklijke besluiten van 13 juli 1992 en 31 december 1993 tot wijziging van diverse wettelijke bepalingen betreffende de bevoegdheden inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
> Gelet op artikel 113, derde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
> Gelet op de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten getroffen op 18 maart 1997 ten laste van de XXX onderdaan, XXX, geboren te M. op 03/03/1973;

Gelet op het verzoek tot herziening door betrokkene ingediend, via zijn raadsman Frank IMPENS, op 20 maart 1997;

Gelet op het advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen van 17 maart 1999 die besluit dat het verzoek tot herziening gegrond is; de Commissie is immers van oordeel dat er geen gegronde elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat betrokkene in het huwelijk zou zijn getreden uitsluitend met het oogmerk de vestigingsvergunning te bekomen;

Overwegende dat artikel 10 van bovengenoemde wet de vreemdeling die wenst beroep te doen op gezinshereniging, oplegt niet alleen de intentie te hebben te komen samenwonen met hun echtgenoot, maar effectief en blijvend samen te wonen;

Overwegende dat er maar van 9 maart 1996 tot oktober 1996 samenwoonst is geweest;

Het verzoek tot herziening is verworpen.

In toepassing van artikel 7, alinea 1-2° van voormelde wet, wordt aan de betrokkene bevel gegeven de grondgebieden van België, van Duitsland, van Spanje, van Frankrijk, van Portugal, van Italië, van Oostenrijk en van Griekenland te verlaten binnen 5 (vijf) dagen met verbod zich naar Luxemburg en/of Nederland te begeven.".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de bestreden beslissing aan verzoeker werd betekend op 10 augustus 1999 en dat hij pas op 6 oktober 1999 een verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft ingediend;

Overwegende dat eerstens, het verzoekschrift tot schorsing laattijdig werd ingediend, gelet op het uitzonderlijk en buitengewoon karakter van de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid; dat vervolgens de inleidende akte geen afzonderlijke uiteenzetting bevat betreffende de uiterst dringende noodzakelijkheid; dat bijgevolg verzoeker geen gegevens verstrekt waaruit blijkt dat de gewone schorsingsprocedure te laat zou komen om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te weren; dat verzoeker aldus artikel 8, tweede lid, 6°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State niet heeft nageleefd; dat bijgevolg de ingestelde vordering kennelijk onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijfentwintig oktober 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**